

Ar reikalaujate draugiste
geležines pečeties?

Jago reikalauja
tai raszkait in
Reakcie "Saulės"

Del drangistini

Jago kur draugi-
stes reikalauja

Spilka,
Juosta,
Kepurinė,
Ir tt.

Tai tegul raszo ant
zemiam padeto a-
dreso o aplaki
preke kas ka kas-
tuoja.

Adresuokit:
W. RYNKIEWICZ

213 W. Centre st., Mahanoy City, Pa.

LIETUVISZKAS
GRABORIUS.

W. Traskauckas

606 W. Center ul.

Jago atna Diewas pasakioje su savo garbu,
agru gindais, arba prieteliu nebesimkio nus
tuos pas teisinga smogu, o ne kur kitur.

Arkliai Stant, Rimgaliuokas,

dal las geriausias, putel padabint
medžio. Prietelis ra specialia gra
ir ne buna jokios. Urbiniojais kais s-
ir Wina padar pigi drangyba

SALUNAS

IKIMO MRAZO Smauz Notch P

Iza tai geriausia užeiga ir kožas da-
tirią swetingo priemimo

Alus salitas,

Milziniški stiklai,

Wisokios arklės,

Puikios cigara

Kas tikrai karia atsilanko, tai ne ga-
li atsigeret. Wiraibura pas Maraz

doi Wiraibura!

Jago sukuria ir priedais,

Tai ne atsilanko, o garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

ir garsu ir garsu ir garsu ir garsu

TIKRAMEILE.

Uz laiku karalaus Lenkijos,
Stepono Batoraus, apie Kroka
wa, tarp turkingu muziku, gi-
veno nekoks Szymonas Ko-
pustas, gaspadoris doras ir no
wisu paguodotas.

Ne buvo jis turtingiausiu
isz kaimuociu, nes usz tai bu-
wo teisingas, ir darbusis, - o
pas toki tai ir beda ne greitai
dirsteli, ba beda tiktai paskui
tinginius waiskioje, o darb-
szas zmogaus bijosi.

Szitali tasai Szymonas no pro-
seniu buvo labai doros gim-
nes; o kada jiojo tewelis mir-
damas dawe jiam ir jiojo pa-
tamkams gausu palaiminima,
tai usz ir Szymonui sekiesi
per cieta gyvenima ne szlektai;

turejo gluku, kaip tai sako no
Diewo ir no zmoniu. O tai wis
ka sudarinoje tasai paliktas pa-
laiminimas no jiojo tewo, ku-
ris ira dideli, ne apszacawotu
skarbu del waiku, o apie ka
wis waiskai su sawo meile ir
geru giwenimu pasirupintu,

idant, kaip pats Diewas sako
„giwentu ilgai gerai ant swie-
to westusi.“

Nes sugrizkime pas muso
Szymona. Buwo saw paemias
usz pace darbes ir dora mer-
gina, isz kurios dawe jiam Die-
was duktere Marijona; dziauge
si tuom kudikiu neispauskiti-
nai ir uzaugino Diewuotai; nes
matomai norejo Diewas ir do-
ra Szymona dasekite, ba Mari-
jona wos turejo asztuonis mete-
lis, sztai motina apsirgo ant
karsztelgis ir norint turejo wi-
sokiu giduolu ir priztura iz-
dwaro, norint Szymonas diena
ir nakti neatsitraukinejo no

lowos ir prizturinejo rupestin
gai, nieko ne gelbejo; ba kaip
tai sakor, „smertis nieko ne pai-
so ne nesikawose“, teip ir Szi-
moniene paeme. Numire Szi-
moniene, palikus nuludime ne
suraminama wira ir ilgai wer-
kenose sieraite Marijonele.

Ir teip po smertel Szymonie-
nes jau antras metas baigesi,
kad sztai pradejo zmonis, o i-
patingai baista baista baista
monui, idant apsirinkus kokia
mergina, apszacawotu. Ba kal-
bejo jiam zmonis: neira kam
grincizos apziuret, o kaime ira
merginu in wales, ka gali saw
pasirinkti tokia kaip nebasznin
ke buwo gera.

Na, ir kaip eme pirszit, tai
jisai norint isz pradzios gana
spiesi, dawei ant galo persi-
kalbint ir paeme saw usz pace
biedna mergina, nes tokia; ka
jiam nudawe butie geriause mo-
tina del dukters. Ir ne uszi-
wede Szymonas, ba tai ne szlek-
ta buwo motere toji antra pati,
tikitai kaip jei talaus dawe Die-
was locna kudiki, tai jau wis
sawas buwo melesnis.

Ir sztai, kada tai, ka jums
noru apskait, dejos. Jau Ma-
rijonele buwo patarpus mergi-
na, o patoga ir dalaus sztolto
mergiste. Nes tikitai paklausi-
kime kaip tai apie jaje wiena
karta tewas ir moczeka kalbe-
jo tarp sawes.

— Na ir kaip, seni, - tare
Kopustene in sawiskis, su ta-
ja tas Marijona? - juk tai
tas daigtas prie tawes priguli,
kaipo prie tewo, turi mergina
perdet, idant turetu prota; juk
tai wisi kaimuoczi diwituisi,
idant tokia laime, kokia jaje
Diewas ateike, paniekintu.

Nes taw wiskas ne galwoje, no
dos kad tawes ant swieto nebu-
tu, o kaip taw apie tai primint,
tai tu tik saw pasapie pagrem-
zi, o zodziu kaip reike neisza-
ri, o mergina zlumbe be persto-
jimo, ir jau net zmonis prade-
da taw priksiznet. - Asz, kaip
asz, norint jaje, neiszkaltant
no mazumes uzauginau, tai wis
ne tikra motina del josos; kad
ir asz noretau prie ko gero pri-
werst, tai tuojas zmonis pasai-
kitu, jog tai moczeka jei ken-
ko. Na, ar man nieko ne atsa-
kisi, ka? - Rito ketina ateit
pas wis „Waikeius pasukinti
karta, kad dasiznot: ar teip ar
ne? Marijonele nuolatos kal-
ba, jog apie tai ne nori ne
klauset.

— Tai mat po szwentai tei-
sibet, - atsake Kopustas - ir
gaila merginos. Atsimenu
kaip szedien, kaip mano neba-
szinke (Diewe duok dangi),

mirdama prasze manes, idant
del Marijonos ne daritau jo-
kios skriaudos; o ar tai ne
ira skriauda kudikiui, jaga
werst usz to ko ne nori? - Ba
po teisibet, Waikeius, norint
biakuti szlubas, nes apszukrus
wakinelis ir darbuszks ir die-
wuotas, neira ka kalbet, - ir
sunus szaltiszius, ir ne nori jo
kio pasogo, ne dalies isz tewi-
nes Marijoneles, ant ko muso
jaunesni waikelei geriau iszei-
tu; nes ka cze daug apie tai
kalbet, kad mergina ne zodi a-
pie tai ne nori giridet, - o tik
tai jei ant misles Jonukas We-
lukas, ka isztrauke musztis uz
tewinia, o del kurio jau buwo
prizadeta.

— O jau asz zinau, zinau,
pats ant sawes - pertrauke Szi-
monas, - jog jagu kas prie
szirdies prilpima, tai kad ir kas
butu isz aukso, tai ne miela. -
Ir mano tewelis, - Diewe duok
Dangi - ne wiena man pirszo,
nes werste ne werte, tikitai nu-
latos kalbejo: „apsirink saw
Szimuti tarp mergu tokia, kad
taw prie szirdies prilpitu, nes
neziurek ant josos snukciozi,
ne ant turto tikitai ant josos
szirdies Diewobaimingumo in
darbuszmo, jagu nori butie lai-
mingi; - ba patagumas ir tur-
tas, tai tuom apszidziaugi; o
kaip paimsi usz paczia koki
weje, tai turesi barni in Diewas
ne laimins; ir turtas ne zenkli-
na, kaip zmogus tur kartu gi-
wenima.“ - Teip asz ir pada-
riau pagal tewo rada, apsirin-
kau saw mano nebaszninke, no
rins ir kraiczio ne turejo o no
rint manias lauke apie pora de-
setku turtingu merginu. Nes
ir dekawoji Diewui, giweni-
me su sawim tuos dewinis me-
telus, ne lignus kaip danguje,
- o ir wisoku kaip kokiu stebuk-
lu pribuwo, jog net daugumas
mums pawidejo. - O pasukisi
izai gerai, mano Lapele, jog ka
da nebaszninke Diewas paeme
pas sawo o men pagal mergiu-
ke ir gaspadoriste reikejo mo-
teres, - tai ir ne slinkau in ten,
kur mane pas turtingas mer-
gas trauke, nes taw dawiau zo-
di, - ir szedien ne negalioje. Tai
kam tureze in Marijonele pri-
wertinet? Pamilejo sawo We-
luka, tai tegul jiojo laukia; jis
ten muszasi ir krauje lieje uz
tewinia, o cze da turetu jiam
mergina zodziu ne dafaitit?

Juk ir Diewas usz tai piktui.
Ba matai, mano brangi, kas
norint karta muszasi uz tewine,
tai jau turi wisame turet pirmi
be ir tarp kaimuoczi in pas-
margina; - o katrais galwa pa-
deda usz tewine, taji reike pa-
laitit kaip ir uz szwenta; pats
kunigas prabaszczius teip
wiena karta kalbejo. Tai ir ne
diwai, jog ir Marijonele ne
dristu uszizadet Jenuko Welu-
ko.

— Jagu teip, - tare motere,
- tai ir lauk su sawo Marjone-
le ant Welukino Jonuko, kol
taw isz waisko sugriz; o zmo-
nis sako, jog jau jiojo karas-
zolem apaugu, dirgo jis guli, ba
ne jiojo nose o kungis. Juk ir
pats szaltiszius kalbejo, jog
jau senai apie tai gawo ziuje,
jog Welukas ne givas, ir del
to sawiskiuji pawelijo sukine-
tis apie Marijonele.

— Na tegul jau bus kopu-
nori, - tare Kopustas, - asz
merginos ne wersiu; jagu taw
kenke grinciojeji, tai weluk asz
jaje leisu in dwara pos ponia,
o ne wersiu ant zenibu. - Ar
jau ne gana, jog mergina per
dianas lieje aszazas, o da me-
czion stumeme isz namu ir pri-
wertimes me usz nekenczemo
waikno?

Ir ant to pasibaige pasikalbe-
jimas Kopusto su pace apie
Marijonele. Nes kad geriau
surupstume, apie ka cze eina,
turiu norint biakiti apskait, kaip
tai buwo su tuom Jonuku We-
luku.

Kaip jau zinote, Kopustas
turejo antra pace ir kaip pasi-
wede, jog iije buwo ne szlekta
motere, nes ant nelaimas, kaip
kone wisos moczekos, ka kaip
szlauke sawo waiku, jau szirdi
pakreipe ant sawuju ir geriau
jams welina, ir gluko, geriau
negu wiro waikam, o uzmirez-
ta apie tai, jog turi ir waikus
sawo wiro ligei milet, kaip sa-
wo locnus.

Tolaus bus.

Nekurie isz kaimuoczi, pe-

rimiti baimie mislidami apie ne-
laime koke gali juos patikt
pristoj ant inneszimo Kralo;
kiti turedami dangiau proto ir
milaszirdistes, prieszinosi tam.
Pasidare tame sumizimas toks,
jog wisi zmones isz kaimo, jau
ni ir seni, moteres ir waikai, su
bego ten, idant prieklausit bar-
niui ir pamatit jauna Francu-
za isz kurio priezastes pasike-
le tas sumizimas.

Kada tas barnis tarp kaimuo-
czu pastojto, atėjo prabaszczius
o paklauses wafandele tare:
— Mieli prieteli! Bijotes
be reikato, o nelaimie kuri ne
kuriam isz jius labai baise per-
sistato, ne kenks nieko del
muso kaimo. Kareiwei francu-
ziszki ira protingi wirai, ir nie-
ko jie jiums ne daris uz tai,
jog szita nekalta kudiki, kuris
da nieko ne zino, priemiet in
kaima. Ipatyngai, jie jius pa-
guodot, jagu su tuom biednu,
apleistu kudikiu, prigulinciozi
prie jiu zmoniu, apsieisit zmo-
nizskai ir prieteliszskai. Wie-
nok jagu jie isz to ne bus u-
ganadinti, tai tokem karte wi-
sa kalte apwerskit ant manes.
Pasakikit jiems, jog tai asz
jums liepiu, idant ta waikiu
ka priimtumet in kaima, o asz
uz wiska atsakis. Laikausi
to priezodzio: „Darik gerai, o
nieko ne bijok.“

Tai pasakes, paeme prabasz-
czius maža Ludwiką uz rankos
ir pastate szale sawes ta pato-
ga kudiki, kuris turejo pilnas
akes aszaru, matidamas, jog
tai jiu pri pastojto tas barnis.
— Ziurekit, - paszauke prabasz-
czius - toki kudiki pastate wi-
na karta Diewas musu. Atpir-
kejas tarp mokitiniu sawo kal-
bedamas, „Kas priims szita
mažiuleli, tas ir Mane priims.“
O persgerdamas sawo mokiti-
niu, teip tolans kalbejo in
juos: „Sergekites, idant ne
buszkrantumet no wiena isz
tu mažiuleliu, ba zinau sakau
jiums, jog aniolai jius sergti
be palowos wardan Tewo Ma-
no, kuris ira danguje. Tewas
jius dangiszkas ne nori, idant
kuris isz tu mažiuleliu prazuw
tu.

Toki ira zodziel Diewiszko
mus Izganitojous. O dabar,
mano brangus prieteli! tas
biednas kudiki, tas mazas
Ludwikas szcie, isztikro butu
prazuwes; Raulas, tas geras
zmogus, rado jin ir prieme in
sawo nama; or noretumet jiam
tai uzgint? ar noretumet, i
dant tas kudikis praputu, ir
kaip paklidus awele po swieta
klaidiozi? Muso Diewiszkas
Atpirkejas, kuris wiska, ka
tik gero padarisit tam maži-
uleli, laikis teip, kaip ir jiam
paczem butumet tai padare, ir
isz to bus uzaugandintas. Ne,
mano brangus, to isz tikro ne
padarumet, o per tai jiums
jokio palaiminimo ne atnezstu.
Nes jagu wisi imsit paweizda
no Raulo ir darisit kaip jisai,
tai isztikro atnezta ta palaimini
ma, jumis ir juso waikams. Pa-
mielikit tikitai, jog laikie kada
mes po szituom medziu susirin-
ke esam, dangelo sunus randa
ai ant wainos iszstatitu ant ku-
riu galwos kabo tukstanczies
nelaimiu no kuklos arba kar-
do. Jagu kuris isz tu jaunikai
cziu, atsitoliuusi u no tewu ir
giminiu, turetu gulet po wuo-
go dangum, ant kietos zemes,
szuizistas ir sukruwintas ir
szauktusi pagelbos - tai ir
jiam Ponas Diewas priisius
zmones milaszirdingus, kurie
ant jiosusimles Tikekit man,
jog ka gero padarisit tam ap-
leiatam, swetimam kudikiui,
bus jiums ant jius waiku ali-
giuta.

Motinos ir sesers atsitoliu
siu jaunikaicziu pradejo werk-
tie, o ir ne wienas tewas, ne wi-
nas brolis, ne wienas diedukas
turejo aszazas akise. Wisi pri-
zadejo sekt pamokinima gero
prabaszcziaus, girdami mil-
szirdiste Raulo o peikdami ne-
gera Kralu, kuris juos pergaz-
dino ir uz biskio in prieka ne-
dawede. Mazas Ludwikas pa-

LUDEWIKAS,

MAZAS ISZEIWIS.

Werte isz lenkiszko Konstantinas Pajaukcas.

Tolensia traukis.

Biednas Ludwikas pradejo
labai werkt isz gaudumo. Ge-
ra Joanna atsisedo ant suolelo,
postate waikiuka priez sawe,
apszuooste aszazas su bahta ske-
pecziuke, kure turejo prie sa-
wes ir tare:

— Ne werkk mano milimas
Ludwikai! turi butie biski kan-
trus, o pamatisi welei sawo mi-
lima motinele in tuom labian
suraminsi ija. Tuom laik asz
busu tawo motina, mano wi-
ras bus tawo tewu, waikai mus
wisi miles tawe, teip kaip tik-
ra broli. Wisukumu, ka tikitai
turime, dalisimes su tawim.

Ludwikas wienok ne susira-
mino ir ne palowe werkes. Jo-
anna per tai pastanawijo jin
suramint kitokiu spaszabo. Ise-
jo su juom laukan ir liepe wi-
rui iszwet kumelukus isz twar-
to, ka tas ir padare. Ludwikas
ne buwo mates da sawo giwe-
nime kumeluku ir ne zinojo,
jog tie arklukai buwo sawis
jauni; ir paszauke su nusidi-
wijumu:

— Ach, mazi arklukai, ma-
zi arklukai!

Priaziurinejo su linksmumu
ant tu dailu sutwerimu, kurie
wos turejo tili menesius, ir sa-
ke, jog arklei, kuriuos mate
mieste ir kelone, buwo wisi di-
deli, ir kad szitie mazi ira
daug dailiesni. Raulas uszodzi
no jin ant kumeluko ir perwe-
de pora kartu per kiema, o isz
ko Ludwikas labai dziaugesi,
jog gali sedet ant arko ir tai
da ant tokio mazo, ir dailias;
pamirszo sawis apie nuludi-
ma.

Tada, kada da jio weidelei
buwo szlapi no aszaru paszau-
ke su dziaugsmu:

— Ant szito arkluko josiu
rit ar po rit pas mano mama.
— Kaip tai pagalbejo, - ta-
re Joanna in Raula; - ant
kart nuludimas waiko persi-
maite ant uzaugisimo. Tama-
czius kudikiyje koki nuludima,
ne reike ant jio bartis, nes rei-
ke stengtis jin atwest ant ki-
tokiu mislu. Tas ir seniem pa-
maczina, esu persitikirnus-pati
ant sawes.

IV.
KAIMUOCZI KAIMA.

Zine apie jauna Francuza
tuojas pasiklido po wisa kai-
ma ir padare dideli nuizureji-
ma. Per wisa diena atelietinejo
waikai, o ir dang moteris in
sawo nama; idant ta waikiu
ka pamatit. Pawakare susirin-
ko kaimuoczi po didele liepa,
kur radosi kaimne ne toli bazni-
czios; cze jie susirinko po dar-
bui, susedo ant suolu, idant
kiek paiselit ir pasikalbet.

Tame laikie tik kalbejo apie
Ludwiką. Po wafandai atėjo
waitas ir atsisedo szale jiu,
Raulas, pamates jin per langa,
nuwejo su Ludwiku pas jiu,
idant jiam waika perstatit. Ap-
sakes apie wiska dadawe ant
galo:

— Apznaiminu jium per
tai, jog waika szita paimu pas
sawe, ije motina jio ne atsi-
szauks.

Kaimuoczei gre Raula uz
jio milaszirdiste kriezecziszki-
sz; nekuriu biko tos mislies,
jog Raulas ir teip jau turi ga-
na waiku del auginimo, ir kad
butu ne priunkanczies, idant
noretu paimt swetima waika
pas sawe in namus. Kokis tai
Kral, zmogus negeras, norejo,
idant ta maža Francuza ka
greicziau isz kaimo igiunt.

— Tik pamisikiti, kaimi-
nai! - tare, - iszeiwei ira pala-
kiti uz neprietelus Francioje;
kareiwei francuizi-zki, no ku-
riu ne esame ne wafandele
spakaini, palaikis tai del mus
usz piktą, jog laikime kaimie
kudikiu neprieteli; uzeplius
jie ant mus ir apiplez, ir ant
galo gali sudegit mums kai-
ma. - Sakau per tai waitui,
dadawe atsiukdamas in waita
ir ziuredamas su paniekiniu
ant Raulo, - idant da szedien
lieptumet zandarams pristatit
waika uz rubeizias.

Nekurie isz kaimuoczi, pe-

rimiti baimie mislidami apie ne-
laime koke gali juos patikt
pristoj ant inneszimo Kralo;
kiti turedami dangiau proto ir
milaszirdistes, prieszinosi tam.
Pasidare tame sumizimas toks,
jog wisi zmones isz kaimo, jau
ni ir seni, moteres ir waikai, su
bego ten, idant prieklausit bar-
niui ir pamatit jauna Francu-
za isz kurio priezastes pasike-
le tas sumizimas.

Kada tas barnis tarp kaimuo-
czu pastojto, atėjo prabaszczius
o paklauses wafandele tare:
— Mieli prieteli! Bijotes
be reikato, o nelaimie kuri ne
kuriam isz jius labai baise per-
sistato, ne kenks nieko del
muso kaimo. Kareiwei francu-
ziszki ira protingi wirai, ir nie-
ko jie jiums ne daris uz tai,
jog szita nekalta kudiki, kuris
da nieko ne zino, priemiet in
kaima. Ipatyngai, jie jius pa-
guodot, jagu su tuom biednu,
apleistu kudikiu, prigulinciozi
prie jiu zmoniu, apsieisit zmo-
nizskai ir prieteliszskai. Wie-
nok jagu jie isz to ne bus u-
ganadinti, tai tokem karte wi-
sa kalte apwerskit ant manes.
Pasakikit jiems, jog tai asz
jums liepiu, idant ta waikiu
ka priimtumet in kaima, o asz
uz wiska atsakis. Laikausi
to priezodzio: „Darik gerai, o
nieko ne bijok.“

Tai pasakes, paeme prabasz-
czius maža Ludwiką uz rankos
ir pastate szale sawes ta pato-
ga kudiki, kuris turejo pilnas
akes aszaru, matidamas, jog
tai jiu pri pastojto tas barnis.
— Ziurekit, - paszauke prabasz-
czius - toki kudiki pastate wi-
na karta Diewas musu. Atpir-
kejas tarp mokitiniu sawo kal-
bedamas, „Kas priims szita
mažiuleli, tas ir Mane priims.“
O persgerdamas sawo mokiti-
niu, teip tolans kalbejo in
juos: „Sergekites, idant ne
buszkrantumet no wiena isz
tu mažiuleliu, ba zinau sakau
jiums, jog aniolai jius sergti
be palowos wardan Tewo Ma-
no, kuris ira danguje. Tewas
jius dangiszkas ne nori, idant
kuris isz tu mažiuleliu prazuw
tu.

Toki ira zodziel Diewiszko
mus Izganitojous. O dabar,
mano brangus prieteli! tas
biednas kudiki, tas mazas
Ludwikas szcie, isztikro butu
prazuwes; Raulas, tas geras
zmogus, rado jin ir prieme in
sawo nama; or noretumet jiam
tai uzgint? ar noretumet, i
dant tas kudikis praputu, ir
kaip paklidus awele po swieta
klaidiozi? Muso Diewiszkas
Atpirkejas, kuris wiska, ka
tik gero padarisit tam maži-
uleli, laikis teip, kaip ir jiam
paczem butumet tai padare, ir
isz to bus uzaugandintas. Ne,
mano brangus, to isz tikro ne
padarumet, o per tai jiums
jokio palaiminimo ne atnezstu.
Nes jagu wisi imsit paweizda
no Raulo ir darisit kaip jisai,
tai isztikro atnezta ta palaimini
ma, jumis ir juso waikams. Pa-
mielikit tikitai, jog laikie kada
mes po szituom medziu susirin-
ke esam, dangelo sunus randa
ai ant wainos iszstatitu ant ku-
riu galwos kabo tukstanczies
nelaimiu no kuklos arba kar-
do. Jagu kuris isz tu jaunikai
cziu, atsitoliuusi u no tewu ir
giminiu, turetu gulet po wuo-
go dangum, ant kietos zemes,
szuizistas ir sukruwintas ir
szauktusi pagelbos - tai ir
jiam Ponas Diewas priisius
zmones milaszirdingus, kurie
ant jiosusimles Tikekit man,
jog ka gero padarisit tam ap-
leiatam, swetimam kudikiui,
bus jiums ant jius waiku ali-
giuta.

Motinos ir sesers atsitoliu
siu jaunikaicziu pradejo werk-
tie, o ir ne wienas tewas, ne wi-
nas brolis, ne wienas diedukas
turejo aszazas akise. Wisi pri-
zadejo sekt pamokinima g

71
25
35
45
Die
ume
pa-
to at-

R.I.P.A.N.S.

No matter what the matter is, one will do you good, and you can get ten for five cents.

A new style pocket containing real R.I.P.A.N.S. in a paper case (without glass) is now for sale at some drug stores—**50c PER TEN CENTS**. This low-priced set is intended for the poor and the economical. One corner of the five-cent package (25 tablets) can be had by mail for sending forty-eight cents to the RITZLE CHAMBERLAIN COMPANY, No. 19 Spruce Street, New York—or a single case (one R.I.P.A.N.S. tablet) can be sent for five cents. Best medicine ever made since the world was created.

71
25
35
45
Die
ume
pa-
to at-

